

Türk'ü Türk'te İfli İp m Yok¹

Cogfto Dergisi'nde Klaus Kreiser imzalı bir yazı: "Türklerde Akıl Var mı?!" başlığı altında,, Osmanlı'nın çöküş dönemi 17.-18.yüzyılda doğuya gezide bulunmuş din adamı,, asker,, elçi, seyyahların doğu gözlemleri sonrasında Avrupa'da, İNapolyon döneminde başlattıkları bir tartışmanın evrenini uzun uzun anlatır. Kısacası, batılılar, Türklerin dini, müziği, barbarlığı aşma yetenekleri, gelişen teknolojiyi anlama çabaları üzerine bir "-doğu" tartışması başlatır. Bu tartışma "oryantalizmin temellerini oluşturur. Biz oryantalizme nefretle baktık. Batılılar'ın Türk düşmanı oldukları içini,, bizi aşağıladıklarını savunduk. Ezcümle, son ikiyüzyılın Türk aydınları, oryantalistlerden nefret etti; ancak kendi topraklarını,, ağaçlarını, siyasi yapılarını, oryantalistler kadar inceleme» bilimsel çalışma yapma zahmetine katlanmadılar!

Türkler'de akıl var mı? Sorusunu artık istemesek de biz de, botun dünya da yeniden büyük bir reziik-kepezelik duyguları içinde bir daha soruyor. Hürriyet ve benzeri sağcı holdingci kalkınmanın gazeteleri depremden birgün önce, ülkemizdeki beşmilyonun üstündeki bilgisayarı,, bir milyon internet kullanıcılarını ve dünya rekoruna ulaşan cep telefonu talebini rakamlarla verip, "kalkınmanın", modernleşmenin başarısı olarak Özal'dan öğrendikleri şekliyle övgüyle manşete çektiler!

Modern toplumun verilerini, imkanlarını yaşamadan, onu yaşamış kabul edip,, bilgi çağına, elektronik çağına atlayabilir miyiz? Hayır. Modern toplum, iki kere iki dört eder, elma ağaçtan düşer,, su deniz kıyısında şu derecede kaynar ve yanında kralların karşısında insanı,, bireyin sosyal kalkınmasını öne çıkartıp, dış dünyayı,, fizik, kimya, matematik ve edebiyat,, felsefeyle sor-

ulamaya ayırıştırmaya başlayıp» büyük bir sosyal! fen ve siyasi bilimlerini oluşturarak bugünkü akademilerini, partilerini, devasa teknolojilerini oluşturdular.

Bu çağ, en başında kazma-kürek sapan bilgisini son noktasına taşıdıktan sonra "mekanik" bir çağ başlattı,, bugünkü kendi kendine çalışan daktilolarımız,, dozerler, matbaa makineleri bunlara örnektir.. Bizler ise,, akademilerimizi,, şehirlerimizi, televizyonlarımızı, gözlük camlarımızı, bu topraklarda hiç denemeden onlardan öğrendiğimiz gibi alıp, kullanmaya başladık.

İşte ülkemizde sağcı devletin sağcı kalkınma modeli elli yıldır iktidar ve elli yıllık kalkınma masalları kırk saniyede yerle bir oluyor. İlk olarak, kazma-kürek'i kullanmadığımızı gördük, sonra, planlama-organizasyon olarak» yarım saat içinde dağ indirme tugayıyla E-5'i tutup,, profesyonel ekipler gelinceye kadar, iki saat içinde onbinlerce doğal uzman Zonguldak madencilerin» yöreye gönderemedik. onbinlerce cep telefonu olan ilgili, güya uzman, ilk yardım konusunda hiçbirşey yapamadığını gördü.,

Deprem rakamı büyükse de» biz bu rakamı, beş-altı yılda trafik kazalarının yekûnundan biliyoruz, ama, yine de, bir kişinin parmağı kesildiğinde ne yapmalı,, omurilik zedelenmeden arabanın içinde sıkışan adam nasıl çıkartılmalı, bir kurs» panel» öğretim konusu,, üniversitelerimizde» partilerimizde, müfredatımızda; yoktur, partilerimiz ve üniversitelerimiz son yirmi yıldır,, laiklik» şeriatçılık gibi mezhepsel konular tartışır!

Özal'ın çağ atlatan bu vahşetine tüm aydınlar iman etmiş, hipnozundan hala kurtulamamıştır, bugün Demirel ve sağcı zihniyette kendini ifade eden Özal vahşeti,, bu göz boyamayla» bu toprakların yüzyıllık insan birikimini bir yana bırakıp, "ayaktakımı" iktidar yaptılar,

Bu ayaktakımına gazeteler, televizyonlar bağışlayıp, bize çağ atlattılar» bin yıllık, ahlakî, sosyal, insani ne kadar duygu varsa, hepsini ezip,, parçaladılar, yokettiler. Sadece para kazanmayı değil, "kanlısını" daha makbul,, kutsal gördüler.

Balkın» bindörtüzyıldır namaz ikiliyoruz,, ama seccadeye pusula koymayı bir İngiliz tüccar akı! etmiş, İngiliz kraliyet ailesinden de bu buluşu için ödül almıştır. Bunu biz neden akıl edemedik? Çünkü "kasabasından" çıkmamış insanlar» pusulayı ne yapsın, yönlerini, o küçük, dar kasabalarında zaten biliyorlar., Ama, ikiyüzyırdır, o dar kasabadan, çürümüş ahlaktan koca bir uygarlığa girdik,, hala kasabanın yön bilgisiyle kblemizi bulmaya, çalışıyoruz. Doğru topraklarında iki tane doğulu olmayan halk vardır, biri Japonlar, yüzyıl önce tüm budist. tapınaklarını yakıp,, yerle bir etti, ikincisi» İsrailoğulları, ilkin Mısır'ı terkettiler» ikinci olarak, Kudüs'ü,, Kızıldeniz'de Musa'nın asası önünde yarılan yer kabuğu İsrailoğulları'na yeni bir yön gösterdi., Gölcük'te açılan, yarılan yer kabukları da, hiç değilse bundan sonra, bizimi yönümüzü gösterir!

Kasaba tüccarı, kasaba müftüsü bu adamları, üstelik kafatasçı herifleri,, ayaktakımını iktidar yaparsak,, çok daha yüzbinlerce insanımızın kafatası beton bloklar altında kırılır!

Bindörtüzyıldır cuma namazı kılarız, kutsal camilerimizde bile her cuma onlarca ayakkabı çalınır. Başbakanların, bakanların onca korumasına rağmen camilerimizde ayakkabı çalınmasının önüne geç ilemedi, bin yıldır içimizden bir kişi! çıkıp, ayakkabılarımızı cami içinde çalınmayacak şekilde katlayacak bir sistem geliştiremedi. Eskiden kasabamızda herkesin ayakka-

¹ *Leman Dergisi, Eylül'99'dan*

İbisi, kimin ne giydiği, o dar kasaba evreninde belliydi, şimdi kalabalıklastık, büyük yapıları, kitleleri, organize etmek,, ülkücülük, milliyetçilik, dokuz ışık gibi kasaba zekasıyla çözümlenemiz mümkün değil, Türkiye yaşasaydı, dokuz ışığa bir de depremcilik maddesini ekler, on ışıkla ülkeyi yine kurtarırdı,

Türk milliyetçilerinin en kutsal ismi Gün Sazak ailesinden Fenerbahçe başkanı Güven Sazak'ın inşaatları altında binlerce insan kaldı? Hadi, televizyonlar, gazeteler bu isimlere bir küçük eleştiri getirsinler, hayır, kırk televizyonun sahipleri de bu ayak takımının odaklarıdır!

Şimdi de, biçimsiz küfürlerin, başboş serseri isyanların enkazı altında kaldık, herkes gelişigüzel küf red ediyor, kırk televizyondan herbir tanesi, yıkılanın "sağcı ahlak", felaketin "sağcı zihniyet" olduğunu göstermemek için, küçük bebelerin ölüm görüntüleriyle kendilerini saklamayı başarıyor!

İlk iki gün felaket görüntülerine rağmen endişe, panik duymamam ve hiç ağlayamamam; kendimde ben sapık mıyım, doktora mı görünmeliyim, gibi duygulara yol açtı, sonra» Diyarbakırlı yoksul bir kadının çıplak ayaklı bebeğin» koltuğunun altına alıp, bir naylon torba arpa şehriyesini kampanyaya başlaması, Yunanlı kızların kan verme görüntüleri,, Dünya atletizm şampiyonasında tüm: dünya sporcularının stadyuma giren Türk ekibini ayakta alkışladığını görünce, tellerim koptu ve hüngür hüngür ağlamaya başladım.

Evet, ağlayacağımız nokta, insanlığın bölüşme, yardımlaşma, insan olma noktasında başlıyor, trafik kazalarından, güne doğudan,, işkence-

büyük, çok savaş, cephe görmüş

den, büyük bir galaksi evreninde birbiri-
rimizin elini tutmaya çalıştığımız o
anlar, işte, dudaklarımız kurumuş
beklediğimiz, o sarılma! Bölüşme-
ye ve yardımlaşmaya "açız"!
Felaketler sonrası değil, her
zaman işte bu açlığımızı giderme-
ye çalışıyoruz. Evrende bir toz
zerresi gibi dünya kabuğu
üstünde insan olduğumuzu, kasa-
banın ayakta kim tüccarlarına,,
holdinglerine, kurumlarına yüzyıl-
dır anlatamıyoruz» bizi» Diyar-
bakır'a, bizi Yunan'a, bizi göya
Türk'ten başka herşeye düşman
yapanlara anlatamadık!

Yıllar önce annem öldüğünde
de böyle olmuştu, yüzlerce insan
başsağlığı diliyor, ben hiçbir şey
olmamış gibi gömleğimi ütülüyor,
soğuk, duvar gibi suratla ayak-
tayım. Ne zamanki, ailemden
babam,, abim, "annemiz öldü" de-
diğinde, yeri göğü yırtan bir feryatla
kendimi kaybettim.

Şimdi, onbinlerce başsağlığı
mesajı kılm kırdamıyor, naylon
sidik torba sı yüzüyle.., Ecevit',
Bahçelidir Yılmaz'ı rezillik, kepa-
zelik duyguları içinde izliyorum.
Tarihimizin en büyük felaketi
olmuş, siyasilerden başsağlığı
mesajları ağınma gidiyor. Şimdi
diyorum,, zihnimden geçiriyorum,
Kâzım Karabekir Paşa, Mustafa
Kemal, Rauf Orbay Paşa Wye
çıkıp, başımız sağolsun deseydi,
işte bunu düşündüğümde zırl zırl
ağlamaktan kendimi kurtaramıyo-
rum, diyorum ki, Karabekir Pa-
şamı, Orbay Paşamı, işte alevin,
binbir yoksulluğun içinde kurtar-
dığın halkı, bu Özal vahşetinin sırt-
lanları, holdingleri, parçaladı, bitir-
di koca ülkeyi!,,

Kardeşlerim, milletimize, halkı-
mıza» başsağlığı dileycek hiç
kimsemiz, kalmamıştır, hepimizin
başı sağolsun

Milletlerin karakterleri, büyük çöküş
ve yükseliş anlarında ortaya çıkar. İşte,

M&t&t iff Efâipû*f@emmyei ?

ında neden karabekir tabına,

m eētē&t~<NHUı&r* éú^fEfm
* ffj É& %ei& M&Sú fotf/jiu*mæ Sedm'ésf&*

- éSfmS;Ozi*wtEm^EM^if éef& lii&Att

*İnki, ağızdan, pa Buisin, ağızdan
giriş, ağızdan, giriş, ağızdan*

watt- é&â-k&immē.mfff&&I&kUı*&

âi: f / / -#° iâ° #° âé / â-° o
/Vôit* mu ßmmeeefüfmm, ên, mpf@sfâf*

yetin" kadroları, memurları, televizyon- lar» ahlağı! Türk tarihinin 12 Eylül'den bugüne yirmi yıl içinde, önce ülkemizde iç savaş, sonra güneydoğuda otuzbin ölü, sonra onbinlerce insanın işkencede öldürülmesi, sonra Susurluk, sonra Bulgaristan göçleri, sonra Irak'tan kaçakların yollarda, telef oluşu, sonra, bir ve iki Bosna ve Kosova mezalimi, hepsini gördünüz, geçtiğimiz yirmi yıl size, "sağcı™ ablağın, ayakfakımının ikti- darını, devlet oluşunu, ideolojisini de öğretilmediyse, başka hiçbir göç sizi kurtaramayacaktır!

Bir yerlerde hala. "sağcı devleti"¹¹ sağcı kadroları alkışlıyorsanız, gidin görün, meşhur ülkücü kabadayı stadyu- mun yanında deprem yardımı çadırı açmış, ülkücülerle mehter çalıp orada da vatani kurtarıyorlar.

Mandanın suya sıçarken çıkardığı sestem beter bu insanların suratlarını yalayın, doymayın» bir daha yalayın!..

Sağcılık tarihin en büyük uğursuz- luğu, halkları düşman kılan, ülkeleri zehirleyen en ağır siyasi radyasyondur, bu yüzden suratları, yabani bir kara öküzün ayak tırnaklarına benzer, bunu bu topraklarda benim kadar dile getiren yazar yoktur. Çünkü sağcı- laşmış insan» öfke» panik, kargaşa, telaş yaşamaz, tüm bu duyguları normal insanlar yaşar. Sağcılık hayra alamet değildir, felaketlerin felaketidir. Otuzbin kişinin ölümünü dahi senaryo olarak görürler. Belleklerini uyaracak hiçbir facia, eylem türü yoktur, boynuz-dar- belleriyle kendilerini savunurlar, Çünkü sağcı insan» yaşamak için hayvan gibi sürekli "unutmak" zorundadır., İman, unutmadır. Lidere, davaya» Özalpa, Tür- keş'e, Demirel'e bağlılık, aslında "dün- yayı unutmama" şeklindedir. Dışarda olup bi- tenler zihinlerini hiç meşgul etmediği için,, dış dünyada olup biten büyük felaketler dahi zihinlerinde iz bırakmaz. Bir müddet sonra hafızalarından silinir. Bitişi olmayan bir sersemlik, halidir sağcılık, dış dünyayı bir rüyaymış gibi görürler., Saldırganlıklar üzüntü duy- duktan, ülkelerini çok sevdiikleri için değil» "rüyaları,"¹¹ bozuluyor, otladıkları

çimenliğe, yoncalığa başka gölgeler giriyor diye, insan haklarına,, tartışmaya» eleştirmeye, bilime düşmandırlar. Yirminci asır Türk asrı olacaktı, işte felaket asrı oldu.

Onyediyedi yaşındaki genç kızın uyurken, saçlarında unuttuğu tokasının» beton blokun sert hışımıyla- kaf atasına demir çivi gibi saplanması» onlara sor- sak, Tann'nm bir cezasıydı. Vicdan- larımız; utanmayacaksa, bu bedenleri neden taşıyoruz» Avustralya köylerinde yer arıyaltm kendimize... Bin yıl türküsünü! söyledik ama "bir kazmayla bir kürek"¹¹ alıp mezarını kazamadık, bok torbasına dönmüş vicdanlarımız utan-

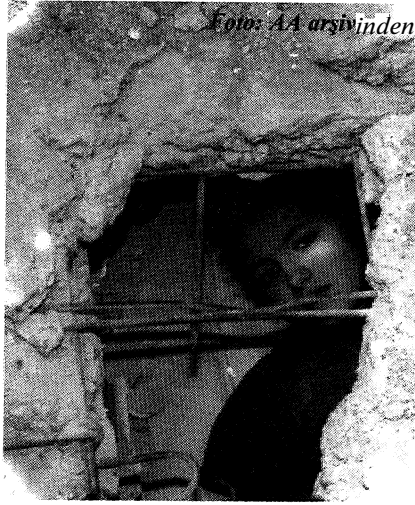

Foto: AA arşivinden

mayacaksa uçsuz bucaksız; okyanus adalarına siktirilip gidelim.

Yere göğe yemin olsun» o saç tokalarının intikamını alacağız. Bizi, artık bitmiş tükenmiş vicdanımız değil» öc duygusu yaşatacak. Götlerinde asılı kuyrukları çekip, omiiriikleriyle dışarı çıkartana dek, hurdayız. Müteahhitlerin, siyasilerin gözbebeklerinin oyuklarının içinde hamamböceklerini tam dibinde ezip» parçalayana» o gözleri kapkara bir leke yapana kadar hurdayız.

Kardeşlerim» o melek göğüslü genç kızlar, o incecik biçimli, renkli saç tokat- ların aynı sahillerde takıp» deniz suyuyla seviştikleri, oynadıkları gönleri gö- rene kadar, hurdayız...

Keşke» yer kabuğu yarılıp hepimizi

içine alsaydı» tabiatın koynumda hepimiz; mışıl mışıl uyurduk», sonsuza dek, O çakal,, sırtlan müteahhitlerini beton blok- larından kefen olmaz, ey ülkem, genç kızlar» kuş yüzlü çocukları kalkın ayağa! Gün birlik, beraberlik günümüştü, beyanat veriyorlar, yeterince birlik, beraberlik olup kan kustunuz, sizle neden birlik olalım» bu bağırsak yiyici, beyin emici yüzbinlerce ahlaksız, vahşi herif devleti yönettiği müddetçe hangi beraberükmiş bu, bizi de müteahhit mi sanıyorlar. Taş üstünde taş kalmamış» daha büyük gaddarlık hiç görülmemiş, öldürmenin bunca sapıkcası» zebantce- si görülmedi ve hepsi sağcı zihniyetin ideolojilerinde, holdinglerinde, televiz- yonlarında bağıyorlar: Birlik olacak- mışız? Elinizden ne gelir artık» beton blok kefenlerinin üstüne üç tane de baykuş dikmek, işte sağlık bakanı baykuştan beter. 'Dünyadan akan yardım paralarını gören müteahhitler el ovuşturup, ekonomi yeni paralarla can- landı, yapılacak yüzbinlerce ev var diye demeçler vermeye çoktan başladı., Kesimhanelerdeki kuzular daha şanslı..

Kardeşlerim» mahşerimsi o yer kabus değildi, ülkemizin, sanayileş- menin gözbebeği, akşamları, denizin ve takımyıldızlarının ve dağlardan esen rüzgarların sevinçle dinlendiği o yer, sağcılara göre» bizi kötülöklere karşı koruyan bağışlayıcı Tanrı'nın iblis, csn- leriyle bizi cezalandırdığı yeri Tanrı bizi cezalandırmak için sağcı müteahhitleri mi seçti» Allah'ın aslanı, Malkoçoğkı artık müteahhitler mi?

Sağcı ahlağın ta kendisi bu çakallar! Cesed kokularına musallat olan çakal- ları devlet; kadrolarına yerleştiren ülkem "imanlı", "milli"¹¹ nesillerin yüzyl- lik mücadelesi, şimdi büyücü, münec- cim din adamlarına, liderlerine sorsak» bir yaşındaki çocukların kafasına kor- ku betonları indirmeleri, Allah'ın bir cezası. Allah neden artık azraillerini milli eğitim» bayındırlık bakanlığı» ya da ca- miilerden seçiyor?

Çakal» kurt, akrep, solucan kaniyla . büyümüş sağcılar, tüm bu hayvanların karma organlarıyla karışmış, kılıktan

kılığa giren siyasîleri, medyası, Güneydoğu'da, Susurluk'ta da, yer-kabuğu yankılarından daha ağır by en korkunç beton sütunları onyedi yaşındaki genç kızların üstüne indirirken, siyasi liderler, "ne yapalım Allah'ın afeti", devlet her bir yurttaşta miğfer mi dağıtsın" diyorlar!

Kafatasları, gencecik çocukların, bir güvercin yumurtası gibi kırılırken, sağcı* devlet ve onun uğursuz lideri uykusuna, azmanlaşmış burun deliklerini tüm ülkeyi yutacak kadar açıp, bir eliyle de mumyalanmış kulaklarını kaşıyıp "üstesinden geliriz" diyor, ne yapalım, bu hayvanların beslenme alışkanlıkları böyle. Tarak dişlerindekî açıklığa göçük altında, tek yanağı gül yaprağı gibi kokmuş bebeleri, tek ayağı parça parça ezilip morarmış genç kızların, kopmuş organlarını kurban diye veriyoruz, "birlik ve beraberlik tanrısı" adına...

Bu millî korkuluğu ayakta tutan gizli direkler, Sabancı, Koç, Çörtükler, holdingler, bebeklerin ağızından yüzyıldır sütü emmekle doymuyorlar, Çörtök'ün Ankara'daki Bayındır hastanesinde tek bir deprenmede yok, kapıdan kovulduklar. Kameralar gösteriyor, enkazın beton deliğinden ağılayarak çıkan küçük kız, "anıca amca kardeşim" öldü, amca amca ne olur annemi de kurtar", diye korkuyla bağıyor. Ceset kokuları hoşlarına gider. Tıka-basa yedikten sonra, çöl sırtları gibi ceset kokusunun hayaliyle uyurlar. Küçük kardeşim, kes sesini! Annenin cesedi, sağcı ahlakın ağızında baldan zamklaşana kadar, yemek zorunda devlet!

Şimdi öldü mu otuzbin insan, genç kızların saç tokaları, okuluna yeni hazırlanan çocukların resim defterleri artık olmayacak mı, deniz kıyısında çalkalanan suları artık seyredemeyecekler mi? Denizlerin içindeki balık sürülerini, uçsuz bucaksız ovalardaki koyum, kuzu sürülerini yağmalayan, talan eden de onlar değil miydi? Dağdaki iki çobanın üstüne milyarlık helikopterleriyle otuzbin kişilik askeri kuvvetleri çullandırıp, dağın başında birbirlerine kerpiç damın altında sarılıp uyuyan zavallı

insanların yastıklarını, yorgan içlerini dahi kamalarla, bıçaklarla delik deşik eden bunlar değil miydi? Gecekondu-sunda, atölyesinde, üniversite kapısında,, onyedi yaşında genç kızların göğüslerinde bitmeyen bir korkulu rüya gibi çöreklenen, bu yüzbinlerce delirmiş, sağcı yazarı, gazetecisi, partilisi şişirilmiş borsaları, manyaklık,, delilik,, aptallık, canilik kusan» alev, çürümüşlük püsküren gözlerin sahibi bu insanlar değil miydi?

Mağaralaşmış sırtlan delegelerle doldurulmuş partilerinde milyonlarca minicik çiçek tozunu, ancak çamur yapmak, bu çamurdan ideolojik tabletler yapıp,, yüzlerce üniversitede, onbinlerce ilköğretim okulunda,, kırk televizyonda minicik çocukların beyinlerine tıka basa dolduran bunlar değil miydi?

Dünyanın daha hiç kullanılmamış, denenmemiş, en pahalı teknolojik silahlarını, joplannı, işkence afetlerini, henüz piyasaya çıkmadan, Amerika'dan, alkışlarla, övgülerle, kalkmıyoruz masallarıyla Türkiye'ye, bu halkın milyar dolarlarıyla getirip, yoksul halkı parçalayanlar bu insanlar değil miydi? Emniyetin damından atladı diyen resmi rakamlara göre 350, sivil rakamlara göre ikibin kişiyi intihar ettirenler, bu adamlar değil miydi?

Masallarımızda tanıdığımız en büyük korku "gulyabani" idi. Gece» iri suratlı çarşafa sarılmış bir heyula karabasan gibi gelirdi., Artık yunus balığı kadar neşeli ve sessiz çocuklar, dünya tarihinin en büyük canavarını günlerce televizyondan izliyor. Beton blokların çene kemiklerini kırdığı, onluk demirlerin ağız boşluklarından dillerini ortadan yarıp geçtiği, hava alamayacak; kadar daracık enkaz altında,, kendi nefesinin bir müddet sonra dünyanın en ağır zehirli otundan daha hızla kendilerini öldürdüğü, kurtarmak için çabalatmaya çalıştığı ayak bileklerindeki kemiklerini betona demire kemirtip, kemirterek kemiklerini bedeninden kurtarmaya çabalarken, artık korkudan solumayı unuttuğu demirlerin, cam parçalarının karınlarının boş bağırsak-

larını deşip, etten lehim gibi birbirlerinin bağırsaklarına, suratlarına banıp kilitlendikleri o anda, imdat seslerini ıslık-ı hırıltılarla,, çığlık dahi atmadan boğularak öldüklerini.« Bataklığa gömülen yılanlar gibi, beton blokların içine gömülüp, gecenin en güzel uykusundan, gömüldükleri taş blokların içinden, insanlığın hiçbir mucizesinin artık onları kurtarmayacak olmaları« aynı faş blok altında ezilip, karısı, çocuğu, birbirine kucağında bulanmış, yarı melek ezdiği yarısı kadınının yüz parçaya kırılmış bacak kemikleri, yarısı kafatasına karışmış, çocuğunun kıkırdak elleriyle, bir insan bulamacına dönüştüğü» o yerde, daha canavarca, onbinlerce insan nasıl telef edilebilirdi, bunu bu sağcı partiler, müteahhitler, holdingler dışında kimse başaramazdı Bir labirent mi vardı,, bir koridor mu hayatlarında, şimdi mezarları bilmeceler bilmecesi, karıncaların bile yuva yapamayacağı kadar pestilleşmiş taş blok araçlıkları onlara dinlerinin, devletlerinin, müteahhitlerinin, bağışsever dayanışmasının bir armağanıydı!

O karınca yuvalarını da dünyaya daha fazla rezil olmayalım diye, çok görüp, kurtarma ekiplerini kovdular! Bebelerin kırılan kafataslarından büyük sıcakla yumurta akı gibi akan beyinlerini tüm kameralar görüp, ülkemizi dünyaya rezil ettiğimiz için devletimizden özür dileriz. Sayın Diyanet başkanı, genç kızlarımız ondört yaşında gecenin bir yarısında, tesettüre uygun olmayan görüntülerle beton blokların altında erik kadar memelerini tüm dünya televizyonları' gördüğü için, sizderrde, dininizden de özür dileriz. Sayın müftüm, cesedlerimiz, ağır sıcak altında çürüyüp,, morarıp, pelteleştiği ve elle tutulmaz hale gelip, yardımsever dualarınıza yetişemediği için, sizden de, dininizden de, özür dileriz!

Nihat Genç